

NR. 2 - årgang 2 - 1968

Bærum

SUF

Nr. 2 - 1968.

Utgitt av Berum Sosialistiske ungdomsforening

Redaksjon:

Jan Arild Felling (redaktör)

Pål B.

Per Eivind

Erik J.

frihet

Kjennetegnet på en hver totalitar stat, er kneblingen av forfattere og sensurering av pressen. Vi ser dette i dag i f.eks. land som Hellas, Portugal, Spania og Sovjet. For en tid tilbake ble de 4 kommunistiske forfatterne Ginsburg, Galanskov, Dobrovolskij og Sasjakova stilt for retten i Sovjet.

Tiltalen gikk ut på "spredning av anti-sovjetisk propaganda", og dette var i følge dommerne også grunnen til de u-sedvanlig strenge straffene. Det hele virker lite overbevisende, og det er langt fra betryggende at representanter for Amnesty International ble nektet adgang til rettsaken.

Sovjet kalles en parodi på sosialismen - USA en parodi på demokrati, og så lenge de sovjetiske byrokrater ikke tåler kritikk innenfra, kan de fremdeles ikke vente respekt eller støtte fra sosialister i andre land.

For at sosialismen skal få den styrke det er å ha folket bak seg, er det nødvendig med kritikk og diskusjon. Bare gjennom diskusjon kan sosialismen bli et redskap for det sovjetiske folk og for folk i

andre sosialistiske stater.

Men vi må ikke bare forlange full tale- og trykkefrihet i land som Sovjet, Hellas, Portugal og Spania. Det må forlanges i alle land, og spesielt må en se på slike land hvor landets ledelse ikke kan tenke seg et mer demokratisk land - der diktaturet er så godt skjult at folket tror de har full frihet. Dette er land som Norge, USA, vesteuropeiske land og andre amerikanske vasallstater.

Hva som er full tale- og trykkefrihet må ikke variere med de styrende - friheten til å si og skrive det en mener må eksistere uavhengig av meningene til de som har makten.

Ved undertrykkelse av slik indre kritikk, har de sovjetiske byrokrater nå bare oppnådd å kompromittere sosialismen i verdens øyne, og det er ingen tjent med.

Som før nevnt er det en forutsetning for ethvert styre å ha folket bak seg, og det kan ingen påstå at Sovjet har, eller vil få ellersom de fortsetter samme linje som før.

f.

PER EIVIND S' --

aksjone redaksjonelt fyllekalk redaksjonelt fyllekalk redaksjonelt fylle

Jeg er klar over at dette er en noe uvanlig overskrift til en side redaksjonelt pludder, men så er Per Eivind S' i også noe uvanlig....men, altså, det dr ikke derfor redaksjonelt denne gang har den overskrift den har. Tvert i mot er det fordi formannen ble litt betuttet over at hans navn ikke sto spesielt uthevet på listen over styremedlemmer.

Men nå må han da vel være fornøyd!

Det er litt vennelig og sitte her en time før avisen skal trykkes og vite at du har en hel side igjen og fylle - og fylles skal den, for hva ville vel leserne si om den var tom?

Ingenting, antageligvis for de som leser denne avisen er visst akkurat like lite interessert i denne avisen som skole elever er i skoleavisen.

Merkelig også, forresten, en skulle jo tro at den lille prosenten av dagens ungdom som gidder å engasjere seg i politikk, gjorde mer enn den daue masse elever på våre "anstalter". Vanligvis kan en regne med at av elevene på en vanlig høyere skole, s river ca. en 1/2 prosent innlegg i skoleavisen.

Men i et politisk ungdomslag kan en ikke regne med denne halve prosenten en gang, for her er det ingen utenfor redaksjonen/styret som skriver et eneste ord - ial efall ikke i medlemsavisen. Er dere klar over at dere liksom skal være engasjert ungdom? Særlig engasjerte virker dere ærlig talt ikke. Det må da være noe dere mener... Javel, så forevig den meningen her - nå! (Ingen vet når den forsvinner)

Middels observante lesere (hvis slike finnes, da) må ha lagt merke til at det denne gang ikke er noen referater fra avholdte SUF-møter. Dette kan ha

flere årsaker, og jeg velger den som ser penest ut på papiret: Vi mener at dersom et medlem ikke en gang gidder å komme på møtene, så gidder ikke vi å sitte og skrive referat fra disse slik at disse medlemmene skal kunne lese seg til alt her.

Men som en liten opplysning til disse 90% av våre medlemmer påpeker jeg bare at de to møtene som har vært arrangert hittil, har vært usedvanlig vellykkede - med gode foredrag og gavende diskusjoner.

Unge - Høyre må vel nærmest regnes som vår møtpol, og jeg har tatt med et referat fra et møte Nadderud U-H arrangerte. Som overskriften gir uttrykk for - det var absolutt verdt besøket!

Dette nummer er nummer to, og vi har økt sideantallet med ytterlige 4 sider. Her akter vi å holde oss, og planlegger 4 nummer til i denne styreperioden - det vil si en avis hver måned. Og (- det jeg kommer til å skrive nå, har jeg skrevet ovenfor, men en god ting kan ikke sies for ofte, og det viktigste: Siden blir gradvis fullere og fullere -) for å klare dette må vi ha stoff fra medlemmer og ikke-medlemmer, sympatisører og ikke-sympatisører.

Aller best ville det være om vi fikk et innlegg som vekket debatt, men vi er fornøyd bare vi får et svar på et innlegg i dette nummeret eller et hvilket som helst annet innlegg.

Helt til slutt, vil jeg advare leserne fra å lese videre. Jeg har nemlig eksperimentert litt med stensilens anvendelsesmuligheter, og i øyeblikket vet jeg ikke om det hele er blitt vellykket. Men, tross alt, la oss allå håpe det beste!

j.a.

"...DET ER HYGGELIG Å KOMME GRATIS PÅ SIRKUS..."

Nadderud unge høyre har avholdt møte under tittelen "US - GO HOME". Antiamerikanismen i dag. Innledere var Tomas Knutsen fra U-H og Per Eivind S. i fra SUF. Det må påpekes at sirkuset ikke ble ledet av sosialistene - heller tvert i mot.

Tomas Knutsen sluttet sitt innlegg med "Thanks, yanks!" og hvis vi skulle legge hans romantiske tanker om "kjære enkel Sam" til grunn, er nok absolutt takken berettiget. Alle de velkjente og godt brukte floskler om at disse snille amerikanerne ikke gjør annet enn å demme opp for en stadig kommunistisk utbredelse - og vi skulle takke dem, skulle vi, for at de vil ta på seg jobben som verdens "onkel politi" - uten at noen har bedt dem, ble brukt med stor iver. De stortingsmennene som opfordret USA til å stanse bombingene av Nord-Vietnam skulle skamme seg - skulle de. I følge Tomas Knutsen. At USA får minst 100 % fortjeneste igjen for den "u-hjelp" de driver, ble effektivt fortiet av samme herremann. Utbyttingen ble betegnet som ren hjelp som USA bare yder fordi de er så snille, så!

Etter at SUFs representanter - Per Eivind S. d., Erik L. og Pål B. - gradvis hadde motbevist høyrefolkenes påstander, fant tydeligvis Sven Even Walter Maamoen det på tide med en forandring - og hva er bedre enn en porsjon usakligheter? Tydeligvis intet, etter Sven Even Walter Maamoens mening. For å vise forsamlingen hvilke føle banditter vi egentlig var, fortalte han med et utstudert glimt i øyet hva en del SUFere hadde gjort på et

nach-spiel etter valget i Studentersamfundet. De hadde sunget revolusjonære og blodige cubanske sanger og avsluttet med internasjonale! (Hvis høyrefolk ikke har mere angående SUFeres handlinger i mer eller mindre beruset tilstand - kunne da vi varte opp med andre baller om hva høyrefolk gjør og sier under påvirkning av diverse stoffer.) Det er bare det at det ikke er særlig saklig i en politisk debatt. Men det forhindrer selvsagt ikke at enkelte høyrefolk bruker det - denne gang altså for å vise hvilke store stygge fyrer vi var. Og tydeligvis for enda grundigere å bevise dette - nærmest gi SUF nådesstøtet - minnes 20-åringen Sven Even Walter Maamoen tydelig 30-åra da Hitler samlet 40 000 sympatisører i Norge lenge før krigen begynte. Foruten at Sven Even Walter Maamoens hukommelse må være eksepsjonell god, kan en lure på hva dette har med saken å gjøre.

Antageligvis i det øyeblikket denne unge høyremann i sine egne øyne hadde forferdet forsamlingen ved SUFeres oppførsel ved flere anledninger, kom Pål F. n med følgende replikk:

"For å følge opp usakligheter. I dag overhørte jeg en samtale på bussen mellom to gutter foran meg. Den ene pekte på den amerikanske ambassade og sa: "Dø, e'kke det der et teater'a? Dessverre er det ikke det." - !

Fra Herren hvis navn i denne artikkel skulle være nevnt tilstrekkelige ganger fikk vi også høre at SUF ikke hadde noen som helst alternativer vi er kun et "nei-parti". Likeledes var det ikke til å unngå å høre at

vi støttet diktatur, massemyrderier av uskyldige mennesker og terror mot seivilbefolkningen. (Så vet vi det)

Det ville være en fordel om konservative til neste gang de skal diskutere nøye studerer hva de de diskuterer med står for - at de fremtiden ikke i legger sine meningsmotstandere oppfatninger disse ikke har.

Til slutt tre forhåpentligvis tankevekkende uttalelser fra "de blå" Knutsen, Stubrud og Sven Even Walter Maamoen:

Knutsen: "USA har i motsetning

til f.eks. Sovjet full politisk frihet - bare kommunistiske partier er forbudt. Men bortsett fra det, altså.."

Stubrud: "At negrene i USA utgjør en større prosentvis del enn hvite av de innkalte til militærtjeneste, kommer av at kun her har de fulle borgerrettigheter."

Maamoen: "Feilen med SFs og SUFs forslag til u-hjelp er at den er ensidig politisk preg-

et."

Utropstegn!

Bjerketun et resultat av det kapitalistiske samfunn.

Hva kan gjøres for å hindre et nytt?

Hva var Bjerketun? Bjerketun var et hjem hvor piker i alderen ca. 10-18 år ble anbragt av barnevernet. Plasseringene skjedde ofte uten foreldrenes samtykke og oppholdet var på ubestemt tid.

Det som har brakt denne saka fram i lyset igjen etter at den ble behandlet av retten i -62 (-og henlagt på grunn av bevisets stilling!), er en bok av Gori Gunvald - Bjerketuns psykolog.

Boken er et utsnitt av hennes dagbok som hun skrev den tiden hun var ansatt der, 1951 - 61. Det kommer her fram at det ble drevet en utstrakt mishandling og hensynsløs isolering av de unge pikene.

Men hva er det som får mennesker til å gjøre slikt mot andre og hva kommer det av at samfunnet ikke får høre om dette? Jeg vil påstå at det er den kapitalistiske samfunnsstrukturens skyld at slikt skjer og alltid vil skje i et borgerlig samfunn.

Vårt land bygger i dag på såkalte demokratiske prinsipper, men hva slags demokrati er dette? Disse pikene hadde ingen mulighet for å klage på behandlingen, sette seg opp mot det de mente var galt og urett-

ferdig. Prøvde de å gjøre dette, var svaret 3-4 ukers isolat i kjelleren og deretter isolering på rommet hver søndag i 10 uker framover. Svaret Gori Gunvald fikk da hun prøvde å rette på de udemokratiske og umenneskelige forholdene som rådde der, var at "ja, vi skal undersøke saken" eller "dette er nok en smule overdrevet".

Den gang nyttet det ikke å protestere. Innenfor det borgerlige samfunn er det vanskelig, ja, jeg vil faktisk si nytteløst for det enkelte menneske å få forandret på de skjevheter som finnes. Skal noe slikt kunne gjennomføres, må vi forene oss slik at vi kan møte de udemokratiske forhold her og i andre land, som en samlet gruppe. Det er på tide vi får avslørt og kvittet oss med det borgerlige demokrati og styresett.

Et riktig demokrati er der alle har rett og plikt til å kritisere styresmaktene. Blir et slikt demokrati innført, er man sikre på at den politiske glød bevares i alle samfunns- lag og at politikerne blir befolkningens tjenere og ikke landets byrokrater.

Erik

SUFs faglige seminar -

- en suksess.

Jeg tror ikke jeg tar mye feil når jeg sier at dette seminaret er det viktigste SUF har foretatt seg siden starten. Det er det mest positive jeg har vært med på så lenge jeg har drevet politisk arbeid. Det er nå opp til SUFs sentralstyre og ikke minst til de enkelte lagene å følge opp dette. Blir det satset på dette tror jeg vi kan se betydelige resultater ved va get i 1969.

Bærum SUF deltok med Frank K. som en og undertegnede. Som ventet var Bryn/Hellerud og SF-stud. godt representert, men at både Kristiansand og Trondheim møtte opp, var overraskende. Særlig lagene utenfor Oslo var representert med arbeiderungdom - et uvanlig, men inspirerende bekjentskap.

Selve kurset var hardt. Det kan nevnes at Kjell B. ls disposisjon - som ble delt ut - var på 4 1/2 stensilerte A 4-ark. Selve foredraget varte i ca. 2 timer. Vi fikk også utdelt en del trykksaker bl.a. Hovedavtalen mellom LO og NAF fra 1966 samt en del faglig stoff utgitt av LO og SF. Mine egne notater fra seminaret er på 11 sider, og jeg har lesestoff for flere uker fremover.

B. lds foredrag het: "Mot det Korporative samfunn". Han påviste hvordan arbeidernes andel av velstandsøkningen bare steg med 25% fra 1962 til 1965, mens eiernes andel steg med 45%. Samtidig har lønnstagerens skatter økt 29%, næringslivets 17% og aksjonærenes 10%. Aukrust-utvalget har påpekt at lønnsstigningen bare akkurat har kompensert for prisstigningen.

Det blir her ikke plass til i detalj å komme inn på oppgjørformen, lønnsglidning, prosentvise tillegg og en mengde andre fundamentale spørsmål. Dette får vi ta nærmere opp på våre møter (vi har planlagt et møte om lønnsoppgjøret og et om LO og arbeideren) og kanskje i neste nummer av avisen. La meg bare kort berøre de viktigste disku-

sjonsemner:

a) Det var enighet om at lønnsnemd ikke er noen demokratisk måte å løse lønnskamp på. Streikeretten må gjeninnføres.

b) O n tok til orde for at arbeiderne skulle stille uansvarlige krav. Det er ikke SFs oppgave å tenke hva vi ville gjøre hvis vi var LO. Disse synspunkter fikk bred støtte.

c) SF har stilt krav om forbundsvise oppgjør. Dette er etter vår mening det mest demokratiske, og det hindrer at hensynet til de svake fag bremser på utbyttet for de bedre stilte.

d) Vi bør gå inn for arbeidstidsforkortelse med full lønnskompensasjon.

e) Skillet mellom arbeidere og funksjonærer må bort. Så lenge dette skillet opprettholdes med sterke følelsesmessige motsetninger har SF lite håp om å vinne begge grupper. Vi velger arbeiderne. Når de er kommet opp på funksjonærenes nivå, kan vi henvende oss til dem begge - som til en gruppe. Her var det noe uenighet.

f) Et meget viktig spørsmål var: Kan fagbevegelsen reformeres innenfra? Vi vet nå at Arbeiderpartiet ikke kunne det, og det er ingen større grunn til å anta at fagbevegelsen kan det. Men en splittelse må komme innenfra. Vi kan bare forsøke å fremskynde den ved å angripe LO-byråkratiet og prøve å gjøre arbeiderne bevisst at alle avgjørelser tas over hodet på dem. Falconbridge og EEC viser at arbeiderne nå er i ferd med å miste tålmodigheten.

g) SFs forhold til arbeiderne ble tatt opp. Enkelte mente at SF i for høy grad hadde satset på topp-tillitsmenn, for å ha noen "å vise frem". Dette var ikke alle enige i, men at ungdommen må sterkere inn i bildet kom tydelig frem. Læreguttenes stilling må tas opp av SUF.

h) Distriktsproblemet ble trukket inn. Bedriftene må ikke på død og liv være "lønnsomme". Statskapitalismen er ingen løsning.

i) Kristiansand angrep Ungsosialisten ut fra hensynet til SUFs prestisje. Det var enig-

het om at nummeret hadde uheldige sider og ikke var så godt som det burde være. På den annen side kan redaktøren neppe lastes - han har ikke med hensikt kjørt en spesiell linje. Mangel på stoff og medlemmenes uvilje til å skrive er den viktigste årsak til resultatet. Det må være en oppgave for bl.a. Berum SUF å høyne nivået. Altså: Skriv inn!

Kjell B. d karakteriserte diskusjonen som den mest givende han har deltatt i. I løpet av lørdagen fikk vi mange verdifulle kontakter, bl.a. en ung arbeider ved Lysaker Kjemiske.

Søndagens diskusjon ble mer av praktisk og faktisk natur, da SUFs sentralstyre la frem et stensilert forslag til faglig brosjyre. Brosjyren blir snedt ut til lønnsoppgjøret.

Jeg tror mange var fornøyd med at Per W. g holdt en kort innledning om lønnsoppgjøret. W. g pekte på at et samlet oppgjør vil øke en eventuell konflikts konsekvenser. Dette brukes av NAF som pressmiddel for å få lettere spill. LO vil i år kreve forbundsvise oppgjør, men W. g hadde liten tro på LOs vilje til å sette hardt mot hardt når det virkelig gjelder. Bl.a. vil kravet om arbeidstidsforkortelse trekkes inn i lønnsoppgjøret og hindre fullstendig forbundsvise oppgjør. Arbeidsgiverne vil gi uttrykk for at norsk økonomi er i en vanskelig situasjon, mens vi i virkeligheten er et av de få kapitalistiske land som ikke er preget av inflasjonstendenser. Dessuten er arbeidernes lønnskrav av liten betydning for norsk økonomi i forhold til f.eks. næringslivets "investeringer". Han berørte ellers rasjonalisering som stort sett bare går ut over arbeiderne. (Han viste til Borregård.) Til slutt tok han til orde for nedsett pensjonsalder.

Under diskusjonen ble aksjonsformer drøftet: brosjyrer, demonstrasjoner öter. Det var enighet om å vente på den aktuelle situasjon før man gjør noe.

Pål Ivar I.

Vi leser alle tegneserier, pocketbøker og ukoblad og vi blir alle formet av miljøet rundt oss - ikke minst dirigerer de nevnte massemedier manges meninger. Derfor må vi sette meget strenge krav til de som skriver og utgir dette lesestoffet, og kravet blir ikke mindre når vi vet at den største kjøpekraften ligger hos barn og ungdom - barn og ungdom som ikke selv er i stand til å dømme mellom sant og usant.

Spørsmålet er om forfatterne lever opp til det vi må kunne forlange av dem. Svært få av dem gjør det. Forfatterne og utgiverne er usrlige - usrlige på den måten at de ikke protesterer mot det de vet at er galt, de tvert i mot prøver å bevare det urettferdige i vårt samfunn. Dagens blad og bøker for barn og ungdom - og voksne også, selvfølgelig -- hindrer enhver selvstendig tenkning - de ønsker å støpe alle inn i samme form slik at det passer borgerskapet.

La oss kvitte oss med disse - la oss få lesestoff som oppfordrer til selvstendig tenkning - til engasjement!

Dagens bokhandlere oversvømmes med søtsuppefortellinger i form av tegneserieblader som "LOVE", "Hjerte-revyen", "Min melodi" (og videre i den dur), pocketbøker som "Damenes roman", "Legeromanene", "Hennes roman", "Månedens bok" (og videre i den dur) og ukeblader som "Novelle-journalen", "Det beste", "Den nye novellen", "Det Nye" (og videre i den dur). Dette lesestoff har i følge forfatterne og forlagene den misjon å vise "virkeligheten" - vise "virkelig" og "ren" kjærlighet. Denne "virkeligheten" består av luksusomgivelser i USA og/eller Alpene og Rivieraen.

Hovedpersonene er følgende: En heltinne, en helt og en tredjemann som også er forelsket i heltinnen, men som selvsagt ikke får henne. (Dette for å gjøre historiene "spennende".)

Heltinnen er slik heltinner etter forlagets mening tydeligvis må være for å bli heltinne - ja, for å leve et levelig liv i det hele tatt: Hun må være som alle andre, like det alle andre liker, se ut som alle andre og mene det samme som alle andre.

Heltetypen varierer noe - men etter grundige undersøkelser av en del kjærlighetsfortellinger, er jeg kommet frem til følgende 11 alternativer: a) film- eller TV-skuespiller, b) racer-

OPP

TIL

TENK

bilkjører, c) film- eller TV-regissør, d) en kjent reporter for avis eller TV (men penger må han ha), e) popsanger eller medlem av popgruppe, f) en kjent og dyktig kirurg, g) toppmann innenfor plate- eller filmbransjen eller oftest en sønn av en slik h) slalåmkjører, i) vannskikjører, eller j) sønn av en stor pengemagnat.

Det forfatterne av novellene,

romanene og tegneseriene tydeligvis ønsker å si til ungdommen er at skal du bli noe, må det være en forutsetning at du har mange penger, er berømt og oppfører deg normalt - det vil si hva besteborgernes moral sier er normalt.

Ellers ønsker de også å vise hvor godt folk har det i USA og i vesteuropeiske land og å bevare det nåværende samfunn - det kapitalistiske.

Typisk er det at ingen helt kan være interessert i sam-

Men forfatterne tjener gode penger - og hvorfor skal de gi fra seg alle de godene dette gir bare for å fortelle sannheten og være ærlige? Er det noen som forlanger det?

Ja, la oss protestere - la ikke disse menneskene dirigere oss, hindre enhver selvstendig tenkning.

Protestér mot forgagne verdier - protestér mot hykleriet!

Jeg har bare såvidt nevnt tegneserier, men kommer til dem nå. Det finnes en hel masse forskjellige arter krigsserier og alle er overflødige. Hadde de hatt et innhold som viste krigens gru, krigens meningsløshet og hvilke ofre den krev-er, kunne vi ha akseptert dem. Hadde deres innhold vært objektivt, kunne vi lære av dem. Men slik de virkelig er, med sine glamour-fortellinger, sine "hel-ter" og "happy-endings" har de ingen plass i et samfunn av mennesker som prøver å få fred i verden. Disse blader er be-regnet for barn og ungdom og selges i Norge for det meste til barn mellom 7 og 12 år - til barn som ikke eier vurderingsevne. Og hva blir disse barn innprentet? Jo, at USAs "helter" har gjort og gjør en fabelaktig innsats i Korea og Vietnam, og at vi er dem evig taknemlige for at den amerikanske, selvbestaltede "inter-nasjonale politistyrke" "be-frer" stater over hele verden fra de stygge kommunistene.

Skal vi alle læres opp til å bli amerikanske nikkedukker?!

Vi trenger ikke tvilsomme bø-ker og ukeblad for selv å kunne ta stilling til viktige spørsmål i dagens verden.

Barn kan i dag fritt få kjøpt mord en gross innbydende utgitt og med farger og det hele. Dette tillater landets kristne for-stå-seg-påere - ren sex og sek-sualundervisning ikke. Det er kanskje mer kristent å begå mord enn å gjøre det motsatte?

Jan Arild F.

ROP

DE

ENDE

funnsspørsmål og at helt og heltinne på siste side havner foran alteret eller i et salig kyss i hverandres armer. I siste tilfelle er selvfølgelig kirkebryllup nært forestående. Forfatterne ser helt bort i fra at forskning har vist at ekteskap hvor de impliserte ikke har hatt seksuell omgang med hverandre før ekteskapet - har de aller største forutsetninger til å bli et mislykket ekteskap.

Jeg stryke - karakterbok?
Jeg som kun behøver fem minutter til leksene,
og brister i høy latter når man spør meg om noe jeg ikke kan
forklare?

Når jeg tenker på min nye kjole, glemmer jeg beruset
eksamener, stiler, lektorer og ligninger.
Engleberts sang i mitt øre utsletter alle hjertesår.
I min papirkurv senker jeg rødmende skrivebøker
som i en dyp brønn.

Akk, min kunnskapsmengde har vokst.
Kjennskapet til Henrik 8. har forgiftet mitt rene barnesinn....
Jeg som i henrykkelse leser hundre ukebladets tegneserier,
meg skulle en slett karakterbok bringe i fortvilelse?
Kaste bort sekunder av sine lykkelige ungdomsår med
ergrelse....

Den synd grösser jeg for mitt innerste.
Å, I lektorer, gramse kun med Eders grådige fingre
i mitt tanke- og følelsesliv.
Eders spydige spørsmål, som vannperler på gåsa
har de ingen virkning på mitt hjerte.
Det beviser kun de karakterer som en gang vil pryde
mitt avgangsvitnemål.

Jeg hate skolen?
Når jeg fly brummer over mitt hode
drømmer jeg meg straks til Rivieraen som skjønnhetsdronning.
Høystarede voksne!
Berøv ikke de unge deres berusende fremtidsdrømmer.
Jeg elsker ikke den rå hverdag.
Har jeg ikke nok med å fylle den med rosenrøde drømmer?
Filmstjernene behøver ikke løse ligninger,
derfor smiler de mot meg fra tusen reklameplakater.
Halleluja!

Jeg vil ta del i deres rikdom. Deilige Twiggy og BB,
gi meg litt av Eders tåpelige skjønnhetspleie og glans....
Jeg stirrer på Eders byste og smikende trekk.
Nå er jeg der hvor man vil ha meg.
Men, bak det tomme smil lever et sjenert og ensomt pikebarn,
Ve Eders skarpe hjerner, at I ikke kan få øye på det.....